

արդիւնաւորութեամբ չարտւանակէիր զուս պողարներէլ քու կեանքդ ու կարողութիւններդ՝ Բան մը կայ կարծես այս աշխարհին մէջ, որ կը հեգնէ միշտ ինչ որ մերի կը թափ լաւագոյն ու բարի աշխ. ո՛րչէր խոր եւ անտունդներէլ՝ զորս Ժածելով ալիքներուն հետ անգլաքար կը տարուրբեր մարդ- կային կեանքը, իբրեւ. չնչին խիսակ մը, Գիտած ոսկակալ մէլ ամենէն ասելի չոր հոգիդ պիտի վշտակէիր քու անունիդ առէկ զմեզ խառնող այսպիսի մտք մտածումով մը համար: Կը հաւատամ թէ վերջին այն պահուն՝ ուր նայուածքդ կը փակէիր այս կեանքի ստուերներուն, քանիտու հա- մար զայն մեծ լոյսին, լէթներդ լիբերին անդամ մըն ալ շարժեց տերունանքս խօսքը. ճնդիցին կամեք քոս, զոր նշանաբանն ըրած էիր քու կեանքիդ: Նոյն մտածումն է որ կը լեցնէ հիմակ մըն հովանաւորող բարձրութիւններուն մանաւանդ: Կը հաւատարմ թէ զուարթ հոգեւով պիտի ելլես Թաւառենդանին առէկ, զի քու կեանքդ Անոր քեզ յներած քանեքարներուն շահաւորումով միայն եղաւ երկրի վրայ: Այս մտածութիւնը միայն կը լսնորեմ գմին:

Օրհնու թիւնքու յիշատակիդ:

27 601. 935

Fig.

ՄԱՅՐ ԱԹՈՒՌՈՅ ՍՐԲԱԶԱՆ ՆՈՒԻՐԱԿԸ Ս. ԱԹՈՒՌՈՅՍ ՄԷՋ

Տ. Գարեգին Ս. Արքեպիսկոպոս Երևանում է
 ժամանել է՛ն ի վեր նուիրումս է՛ն ի հն. և ան-
 զգաբարձս աշխատանքս իր պաշտօնին պարտա-
 կանութիւններէն զուրս, օրումս ամենւեմ ժա-
 սը կ'անցընէ ձեռագրաց քննութիւմս և մանրա-
 նախարկանս ուսումնասիրութիւմս: — Տ. Սրբազ-
 նութիւնը կ'ինչ աղակս բանաստեղծ պատրիար-
 լարանի մեծ զանլիքն մէջ, ի ներկայութեան
 Ս. Պատրիարք չօր, պատ. Միաբանութեան եւ
 ուսանողութեան յԱռաջին երկու անգամներուն
 խօսեցաւ. կրօնքի եւ արեւնտրի յարաբերութեանց
 վրայ ընդհանուր կերպով, նախաքրիստոնէական
 իրն ազգաց կենսէն զարկելով իր ազգացոյնբը:
 Վերջին երեք բանաստեղծութեան միջոցին, խօ-
 սեցաւ հայ արեւնտրի մասին մասնաւորապէս,
 մոգական լապտերի միջոցաւ ցուցնելով նմաշինք
 հայկական աւետարաններէ, ձեռագրական ման-
 րանկարներէ, և այլն: Մէն մի բանաստեղծիւն
 միշտ շուրջ երկու ժամ էր տեւէր. Սրբազնու-
 միշտ, ընդգրծած նախաբանով, նախ պատմապա-
 նայէաւ իր ներկայացնէր ժամանակաշրջանը, ու-
 ղուն կը պատկանէին ցուցած նմոշները, եւ
 զանազանութեան կը փառսէր օտար արեւտաննէ-
 րու մերքինն վրայ ազգայնութեան կերպն ու հնո-
 լերը, բայց ամենէն աւելի շահեկան էր այն ա-
 ղաքնցուցութիւնը, որով հաստատեց հայ արեւնտրի
 ինքնուրուպութիւնը: Անգամ մըն այլ, զարմեալ
 մտգական լապտերով, բանաստեղծ փառաբանա-
 րութիւն մեծ արանին մէջ, ժողովուրդի հոծ զաւ-
 ղութեան առջև ճոյց տուաւ Ս. Էմմանիւնը, Ս.
 Հովհիսիմէ, Անիի գանազան փառաբանները, էն-
 միամանի լուսապատկերին տառչելւ. Ս. Պատրիար-
 լքը, Սիւրբանութիւնը, ուսանողութիւնը, եւ
 բոլոր Սիւրբայք ի միասին երգեցին Վէյմաժին
 ի շօրէ՛ շարականը, յետոյ տալով վերաշինող
 զավատեց ամենը, ցոյց տալով վերաշինող
 երեսանէն զայմաթին տեսարաններ, որոնց

մէջ հայկական արդի ոտանը երեսնէ կռւայ զուգայ Գրաբարական իր ճշմարիտ վերելքին մէջ և, Գրաբարականութիւնն ցարդ երկու անգամ շարժողից Մայր տառարին մէջ, նախ, նոյ, 17ի կիրակին, երբ մեծ հանդիպիս պատարագից խոսնաբազմութեան ներկայութեանն առ քաջարից Ս. Աթոռոյ նշանակութիւնը հայոց հոգեւրն աղգանքին զնաեցի համար. երկրորդ անգամ ճարտրից նոյ, 21. Գն. իրկիւնը. «Առ ի թիկնցուց մեք, զբանս կենաց յաւիտեանականաց ունիս զու» բնաւանտը, և խոսեցաւ քրիստոնէական կոտեճի ըստիոյաբար և բարոյացաւորիչ զերկն յայլա: — Նոյ, 17ի Բշ. երեկոյեան, Ս. Գառիբարբը մեծ զանդիւնէ մէջ հանդիսաւոր թշնամեցան մը տառա ի պատիւ Ն. Սրբաշնորհութեան, մասնակցութեամբ բովանդակ միաբանութեան. սրտայոյզ ուղերձները բերին Ս. Գառիբարբ Հայրը, Տ. Գառիբարբ Սրբապետ և Ս. Տիրան Ս. Տիլէշ վարդապետները. ամէնքը երգեցին: — Նոյ, 23ի կիրակի առաւօտան, Ս. Գառիբարբը և Տ. Գառիբարբ Սրբապետ, ընկերակցութեամբ Տ. Տ. Կիրեւը, և Հայրիկ վարդապետներու և Արթուր արեւայոյ, Եմֆա գաղինէ, Իւրիսակ Սրբապետ տիւղլոյն եկեղեցիին մէջ խոսեցան. աղգու ճարդ ուր. կէս օրի նախի, և մէնքը պատասխարուեցան տեղւոյն պատ. աղգայիններէն Գ. Խաչատուր Թաղէոսեանի տունը: Ետառ, կէսօրէ իջը Տ. Գառիբարբ Սրբապետ մալական լապտերով բանաստեղծ ֆերեբեր Սր. Էլմիսին մէջ, ցուցարարելով տառարաններ Ս. Էլմիսմէնէ և Երևանին: Եմֆայի հայտնութիւնը քանալէ չէլի ազնուութիւնը ունեցաւ այդ արտին մէջ իսկ, ի պատասխան Ս. Գառիբարբը յոռ կոչին, յաւրջ եռօսանքեան ոսկի հաւաքելու ի նպատակէլ միաձմին տառարան նորոգութեան: Նոյն փողովուրդը զարթոյ մտառով արդէն սիրով մասնակցած էր լուսաւորոյ ի մտային: